

En höstsegling av Anders Lundberg

(fortsättning från nr 81)

Nästa stopp blev Borkum, den första tyska ön på återresan. Gästhamnen låg några sjömil in på östsidan av ön. Lyckligtvis fanns här också en restaurang där vi åt och drack gott! Denna ö var sannolikt ett sommarparadis då vi på vägen in såg flera stora hotell och långa badstränder. I anslutning till gästhamnen låg ett fyrskepp vid namn Borkum Riff. Detta hade tidigare legat strax utanför infartsrännan till Borkum i Nordsjön. Det grund den markerat passerade vi på vår utresa. Om jag minns rätt var Borkum Riff ett tobaksmärke i Sverige. Finns kanske kvar än?

Nästa dag var vinden obefintlig varför vi fick motorera hela sträckan till Cuxhaven. Vi hade kontrollerat strömtiden vilken var till vår fördel större delen av vägen. De sista timmarna av resan vände strömmen och farten sjönk väsentligt när vi kom in i Elbes mynning. Elbe har trafikseparerade zoner för de stora fartygen, vilka kom och gick i en strid ström. Fritidsfartyg bör hålla sig utanför zonerna! Zonerna är markerade med gröna och röda bojar samt mittmarkerade med gula sådana. Vi fick således gå med gröna bojar om babord och marsklandet om styrbord och se mängder av stora fartyg passera om babord. Nu hade det blivit rejält mörkt och strömmen satte emot, så vår fart låg stundvis på tre knop. Efter, som det tycktes, en evighet kom vi till infarten för Cuxhavens gästhamn. Då hade klockan hunnit bli strax före 24. Ganska sen middag denna dag och ingen restaurang öppen.

Nästa dag, så på nytt slussa in på Kielkanalen. Ett kort stopp för lunch och därefter färd till en liten vik i kanalen. Viken var markerad med en båtsymbol på sjökortet så vi hoppades hitta en svajplats.

När vi kom fram började det skymma, så det var skönt att det stämde med sjökortet. Viken hade ett antal pålar med förtöjningsringar nedslagna i botten. Där låg redan två båtar förtöjda så det var bara att knyta fast. Fortsatt resa i kanalen när gryningen kom och utslussning utan problem. Påföljande dag segling till Burgstaaken igen. Unders denna seglats såg vi ett stim tumlare strax akter om oss - storslaget! Till vår besvikelse fanns inga gästplatser lediga när vi kom till hamnen. Detta berodde på att ett antal båtar låg i hamnen som skulle upp på land de närmast dagarna. Detta förstod vi först senare. Då vi cirklade runt en stund i hamnbassängen förbarmade sig hamnkaptenen över oss och anvisade oss en plats längst in i hamnbassängens kortände. Den platsen hade vi inte sett då en stor fiskebåt dolde större delen av platsen med sin akter. Vår för kom således att hamna bakom fiskaren. I denna hamn låg restaurangen Gyllene Ankaret där vi åt en utsökt rödspätta. Klockan fem nästa morgon hördes ett antal röster och fiskebåtens stora diselmotor kom igång. Jag, som sov i förpiken, fick ingen blund i ögonen, jag fick hastigt avsluta mitt sovpass! Efter en timme kastade de loss. När deras stora propeller började röra sig funderade jag på om jag låg i ett vattenfall!

Nu styrde vi kosan mot Danmark via Gedser och Moen. Från Moen startade vi tidigt för att angöra Sverige. Vi seglade nu en dikt bidevind vilken förde oss utan kryss till Abbeås i Skåne. Vinden hade ökat och därmed också sjön, så när vi närmade oss hamnen rullade vi in genuan. Vi resonerade om vi skulle ta storen innan vi kom in i hamnen eller efter. Vi måste upp på däck för att få ner seglet. Kollade

en flygbild vi hade i navigatören och en bild i en hamnbok. Hamnbassängen såg ut att vara så stor att vi kunde vända och riva utan problem. Pir-öppningen låg i östlig riktning och vinden var ost-syd-ost. Vi girade således in i hamnen med storen uppe, akterlig vind och beredda att vända runt inne i bassängen och riva. Hamnbassängen var alltför liten för denna manöver varför jag slog full back, körde bogpropellern och lyckades vända runt med halva storen nere. Det olyckliga var bara att vi törnade mot ett galvaniserat räcke som endast var skruvat i träbryggan så det la sig ner! Ingen hamnkapten eller annan behörig person sågs, trots att vi tog en rejäl promenad för att finna någon. Det var ett litet samhälle med söta små hus. Under vår promenad såg vi inte några människor innan vi kom till en liten restaurang. Där var det fullt av folk. Då vi tycker om god mat samt gillar att kliva ur båten efter en dags segling satte vi oss och beställde. Vi blev glatt överraskade över den goda maten och den högklassiga servicen. Hade de bara haft större hamnbassäng skulle allt varit bra. Men båten är som tur är stark och går inte sönder så lätt.

Nästa morgon fortsatte vi på kryss mot målet Simrishamn. När vi kom i höjd med Ystad ökade vinden ytterligare. Ystad kunde vara så gott som något, tänkte vi och girade in i deras gästhamn. En mycket fin och som det såg ut nybyggd gästhamn. Vi backade in mellan två Y-bommar. Den här hamnen lämnade plats för två båtar mellan varje Y-bom. Vi förtöjde i den sydliga Y-

bommen, då vinden kom att hålla oss lite från denna bom. Under eftermiddagen kom det in två stora tyska seglare. Någon slags seglarskola. Dom var förståndiga nog att lägga sig längs en kaj, akter om oss. Vinden ökade allt mer och vred till sydväst. Vi tittade från piren ut över ett upprört hav och beslutade oss för att ligga kvar en dag till. Att ligga inblåst är inte roligt - nu hade regnet också kommit igång och allt kändes olustigt. De tyska båtarna tog samma beslut som vi och låg kvar en dag längre än planerat. Vad nu göra för att bli på bättre humör? Det naturliga för oss är som sagt, att gå på restaurang. Sagt och gjort, på med regnkläderna och en promenad upp på stan. Vinden var nu så kraftig att vi nätt upp kunde ta oss gående ut från kajområdet. Nåväl, god mat och några öl gjorde gott. När den goda stunden var avslutad återvände vi till båten och vad väntade oss där? Båten hade ryckts loss den södra Y-bommen så den hängde endast kvar i vår båt. Vi hade därmed drivit upp mot den andra Y-bommen och hela bryggan var full av folk. Brandkåren, sjöräddningen och de båda tyska besättningarna. Sjøräddningen sa som väntat att detta inte var något för dem och begav sig därifrån. De övriga hjälpte oss att dra några tampar runt en stolpe som låg i vindriktningen. Förtöjningstampen till den lösa Y-bommen skars av och denna släpades iväg en bit för att inte kunna skada båten. En ganska orolig natt följde.

Den tredje dagen i Ystads hamn började med kraftig vind och regn men under eftermiddagen mojnade det något och vi bedömde att vi skulle ta oss ut ur hamnen för motor. Detta fungerade och när vi nått några sjömil ut var vi på djupt vatten och kunde falla av mot Simrishamn under segel. Dit anlände vi några timmar efter mörkrets inbrott, förtöjde som enda bebodda båt längs den första bryggan i gästhamnen. Nu upplevde vi för första gången under resan att seglarsäsongen var över i Sverige. Fördelen var att inga mer hamnavgifter behövde betalas och det

fanns alltid många lediga platser i hamnarna.

Nästa språng på resan gick över Hanöbukten med natthamn i bassängen på Utklippan, dit vi anlände innan mörkret fallit. Vi föreställde oss att det skulle varit förenat med besvär att navigera in under mörker. Nu hade hemresan antagit formen av att ta så långa språng som möjligt varje dag. Det vill säga - gå upp i gryningen och segla till mörkret kom. Från Utklippan tog vi oss till Borgholm på Öland och därifrån till Västervik. Vi gick in i Västerviks hamn och förtöjde vid bryggan nedan för ruinen, där visfestivalen brukar hållas. Här hade vi avtalat möte med vår vän Roland som bor i denna stad och som vi lånat sjökort av. När vi lämnat igen dem tog Roland med oss på ett etablissemang där vi kunde bli både mätta och otörstiga. Trevligt - men sent i säng!

Nästa morgon, om inte förr, förstod jag vad nedsatt sikt i regn innebär. Ingen vind tvingade oss till motorgång. Mörkret föll i höjd med Fyrudden. Vi droppade ankaret och lagade middag. Efter ytterligare en dag droppade vi ankaret i höjd med Fifång. Slussade in vid Södertälje och styrde kosan mot Göta segelsällskap där jag är vinterliggare. Vi kom en vecka för tidigt så alla deras sommarbåtar var inte upptagna. Efter samtal med hamnkaptenen fick jag tillåtelse att lägga oss temporärt på en ledig plats. Detta var jag mycket tacksam för!

Sammanfattningsvis kan sägas att en sån här segling skulle ha startats tidigare under sommaren, då dagarna är längre. Dessutom skulle vi ha varit någon man mer på hemseglingen. Det skulle ha medfört fler nattseglingar. Vi tyckte inte att det blev säkra nattseglingar med endast en man på vakt och en sovande. Fördelarna var att vi betalade få hamnavgifter och att det fanns många gästplatser lediga, till och med i Holland där seglarlivet fortfarande var i full gång!

S L U T

Sommarträff 11-12 juli !!!

Du lade väl märke till i årsmötesprotokollets punkt 10 att mötet beslutat att pröva att ersätta vårträffen med en sommarträff i år! Hoppas fler har mer tid då än i juni då det är mycket bestyr med sjösättningen! Man kan ju t ex starta eller avsluta en tur med ett besök på mötesplatsen .....

Flaten som är en ö med gamla anor längst ut i Norrtäljeviken. Ön är [Norrtälje Segelsällskaps klubbholme](#) och nyttjas flitigt av klubbens medlemmar, men även andra är välkomna mot en liten avgift.

På ön finns många bryggor av hög kvalitet. Ett klubbhus och en väldigt trevlig bastu. På den stora bryggan - **Bergsbryggan** finns dessutom flera grillar och bord att sitta vid. Runt hela ön finns stigar som är belysta kvällstid. Här finns också dass och soprum. Bastun och klubblokalen är låsta och för att komma in måste någon med medlemsnyckel låsa upp. Men det finns oftast sådana på plats som både kan låsa upp och visa runt.

På bryggorna finns el, men säkringarna är svaga så det skall räcka till alla. På ön finns även sophantering och dass. Tyvärr finns inte färskvatten på ön.

Bergsbryggan är den trevligaste platsen. Men här kan man inte räkna med att ligga ensam. Sällskapet är dock trevligt även om det ibland kan vara lite högljutt under vissa tider.

Avsändare:
Laurinkostersällskapet
c/o Belinda Embjörns Lundberg
Lindalsvägen 53 A
135 50 Tyresö

På bryggan finns gott om matplatser och fasta grillar som man kan använda. Vill man ha det lite lugnare så är det bättre att ligga på **Västra bryggan**. På södra sidan av bryggan finns en sten som brukar vara utmärkt. **Pontonbryggan** brukar också vara lugn. Här kan stora båtar förtöja och ibland ligger även mindre båtar långsides på den om det inte är trångt.

Innanför Västra bryggan på ön finns dass och sophantering.

Runt ön och kors och tvärs finns väldigt trevliga stigar som dessutom är upplysta kvällstid. Promenera gärna runt ön. Vid klubbhuset finns några gungor till barnen om de ledsnar på att bada. Här brukar man kunna hitta kompisar. Bakom klubbhuset (mot öster) finns en stor uteplats som man kan använda till att äta på eller bara sitta och snacka. Finns någon medlem i klubben på plats kan man också använda klubbstugan som bland annat har ett kök.

På ön finns också några stugor och ett lusthus. Dessa kan hyras av klubbens medlemmar och används vid seglarläger och annan aktivitet.

Nedanför (sydost) klubbhuset finns skärgårdens bästa bastu. Denna är låst men klubbens medlemmar har nycklar. På sommaren är den öppen och tänd så gott som varje kväll. Ett mycket trevligt sätt att träffa andra och prata om dagens segling. Bastun är vedeldad och vägg i vägg finns ett omklädningsrum. I bastun har man utsikt över södra Lidöfjärden. Det finns ingen bokningslista till bastun utan alla är välkomna.

Inseglingen är inga problem från något håll. På Västra bryggans södra sida finns

ett grund. Det brukar vara utmärkt. Bergsbryggan är den populäraste bryggan.

Ön har gott om förtöjningsplatser där man kan ligga med ankare eller boj. Bryggor finns på nordvästra och västra sidan av ön och man ligger tryggt oavsett väder.

(Se hemsidan
marinwiki.se/port.php?port=5)

Lat: 59.7774   Long: 18.9939

59° 46' 39" N

18° 59' 38" E   Sjökort: 611

Finnhamn 20års jubileum 2015

På återseende alla Laurinare !!!!!